

[Schlüter.]

gang i et folketing, der består af så mange partier; man kan slet, slet ikke få alt på én gang, man må samarbejde. Men vi mener, boligforliget er et udtryk for, at vi bevæger os et godt stykke i den rigtige retning. Derfor kan vi forsvare at stå ved det.

Å propos at stå ved det, så nærmer jeg mig min besvarelse af den radikale ordførers indlæg. Det konservative folkeparti står ved boligforliget fra juni i fjor. Vi står ved den udformning, boligforliget fik i de lovforslag, som blev fremsat den 2. oktober i fjor. Nu er der nogen uklarhed om nogle detailforslag, som er hæftet på under senere forhandlinger, og jeg forstår, at andre har opfattet det sådan, at der er truffet en egentlig aftale. Sådan har vi ikke opfattet det i den konservative folketingsgruppe. Vi føler, at vi står frit over for det forhandlingsresultat, ordførerne nåede frem til aftenen før valget, men jeg er da rede til at se nærmere på det spørgsmål, når vi nu tager fat i boligudvalget. Det siger sig selv.

Kaj Hansen (DKP):

Jeg synes, det er værd at lægge mærke til de udtalelser, fru Kirsten Jacobsen er kommet med, for man kan i hvert fald ikke beskyldte fru Kirsten Jacobsen for ikke at tale ganske klart. Her har fru Kirsten Jacobsen ganske klart erklæret, at det er ejendomsbesiddernes interesser, hun varetager. Det synes jeg er værd at få slået fast, for så ved vi også, hvor vi har fremskridtspartiet i dette spørgsmål. Det er, som om fernissen mere og mere falder af det parti, som ved visse lejligheder har den dristighed at kalde sig et arbejderparti. Jeg er ikke i tvivl om, at arbejderne, hvis de har haft lejlighed til at høre denne debat, ikke er i tvivl om, hvor de skal placere fremskridtspartiet. Det er først og fremmest på den side, hvor de velbjærgede er, og hvor ejendomsbesidderne er, og hvor storkapitalisterne er; så er det sagt.

Der var ejendomme, som kommunerne ikke ville overtage til ejendomsskylden, sagde fru Kirsten Jacobsen. Nu lagde jeg

vægt på i mit indlæg at sige: hvis det er velholdte ejendomme. Jeg kender godt de ejendomsbesiddere, som har misrøgtet deres ejendom, så puksen er faldet ned både udvendig og indvendig, og hvor trapperne er slidt i laser osv. De kommer så generøst og siger til kommunen, at nu kan den overtage sådan en ejendom til ejendomsvurderingen. Så tossede er kommunerne jo heller ikke.

Wilhelm (VS):

Jeg mener nok, fru Kirsten Jacobsen på en vis måde har ret i, at dette ikke fører til et frit boligmarked — forstået på den måde, at det jo ikke fører til, at man uden reguleringer, uden kontrol, uden at sammenligne med vurderinger osv. har lov at tage de huslejer, man kan opnå. Hvis det alene er det med det uformelle, det uregulerede, det, der er fri for bureaukratiet, dér, hvor man bare handler efter markedet, der er fru Kirsten Jacobsens kriterium for det frie boligmarked, så er det korrekt. Så er man med dette bureaukrati, der her er lagt op til, ikke kommet et skridt videre. Men når jeg sagde før, at jeg mener, dette sigter klart og tydeligt mod det frie boligmarked, så tænkte jeg på prisrelationerne. Jeg tænkte på den huslejudvikling, der vil komme i den bestående private udlejningsmasse, hvordan lejen vil få lov at udvikle sig, hvordan man får lov at lægge inflationen to gange over på lejerne, og hvordan det i den henseende vil blive en spiral, der kun kan følge den udvikling, som ville være sket med huslejerne på et frit marked. Hele reguleringen tjener til ikke fra den ene dag til den anden at lave det kaos på boligmarkedet, som ville opstå, hvis man fra den ene dag til den anden introducerede et frit boligmarked, men reguleringen vil måske på langt sigt — måske, mere tør jeg ikke sige om det — føre til, at lejeniveauet følger med inflationsudviklingen, men på et lidt lavere trin end det, man kunne opnå på et fuldstændig uhæmmet og frit boligmarked. Så meget om det.

Til boligministeren, som fandt det bemærkelsesværdigt, at mine problemstillinger i